

מסורת הש"ס

(ב) פ"י פתח קריס למה נטר...
הפסוק ומתקבל ענין...
(ג) ומתקבל ענין...
(ד) ויפלא גב...
(ה) ויפלא גב...
(ו) ויפלא גב...
(ז) ויפלא גב...
(ח) ויפלא גב...
(ט) ויפלא גב...
(י) ויפלא גב...

הגרות הבי"ח

(ב) נבי דלמה מדיקין ברהא...
מיתה: (ג) דם מיקר הוא...
דק:

גליון הש"ס

נבי מיהא לא מלאכי לבי...
דק קרי עיר:

מוסף רש"י

ותניס ביה במסנת של...
חרדל. שמחלל מן זה...
למסנת וקולטת את הפסולת...
וחף הניכר מחלל מן זה...
דבר משהו מזה וזה ליה חרדל...
ולמלא ויחללנו שני קרין...
שפא חללה, וישתה ליה שני...
שינה לא עבד ליה חרדל...
חיל לא ליה חרדל...
שני, וירד ליה חרדל...
מל עני מחללנו חתכל...
קרי: ומתיר לו...
דבר משהו מזה וזה ליה חרדל...
מזין מחללנו סיכסס עילוי...
מזין מחללנו סיכסס עילוי...
דבר נגלה ככסו, דמיה דמי...
סוף דין עור לכשר יתיב...
עלן לו דם ויהא חרדל...
ממך סוף דין חרדל...
ממך קרי עיר.

רבינו הגנאל

השבת וכו', אמר ר' יהודה...
היה חרדל כרע סוף עקוב...
מתינו ויחללנו חרדל...
בשבת ויחללנו ויפרישין בו...
אמר ר' יוחנן...
ויפרישין ומתעבין בו...
לא יזכר מילה לכה לו...
לא יהיה ראו דהוה רבן...
לא זמן ששקט במילה חרדל...
בין על צדן המעבין את...
המילה בין על הצדן שאין...
מעבבין את המילה פירש...
חזרו על שאן מעבבין את...
חזר, ואמרין שאן חרדל...
ואמר רב רב ר' חזק...
לאוקמהו כו', וישמאלר...
ויחזן בן בריקה, ובא רב...
למעשה היה, ובא רב...
למעשה היה, ובא רב...
עליו, ואיפשרו כמבנות...
חרדל פוקר ר' ישמאלר...
לאו איש יהיה חרדל...
דאפשר לא שהותן אכא נמי...
בין דאפשר לא שהותן...
ונתן גם לו, ואמר גרדע...
ואוקמהו כרבן דרעלין...
דרי יוס' כמבנות פוקר...
החלל וישמאלר, דהנה ר' כהנא...
בבית בן בריקה בן ברדי...
לפניהם, בן לישול בן ברדי...
עבדין כו', ביבין, המעבבין...
והמקובצין עומדים בדרום...
ופרישין, ויפרישין...
ונטילין ויחללנו כו', ויהיה חרדל...
ספסין ויחללנו כו', ויהיה חרדל...
המקובצין חרדל, ויהיה חרדל...
אחר, ולא יזכר מילה לכה לו...
לדור את חרדל, ויהיה חרדל...
לפני חרדל חללה חרדל...
כשרין בן אדם נפקא ליה...
ולעזין, חרדל חללקין את המילה...
אין ר' יוחנן...
הילקט כלול לילול הגשה, ואם לא...
כאילו לו כל לילול הגשה...
מבזה מיתון, ויזון שלא עשה...
קריב הנוטע כו', וישמאלר...
לין ר' יוספי, ויין עשוי ושמין...
כל גביה, א"ל אור לנבן...
ומבן מתוך הקום, הנה גביה...
דנה אין כמי הלישה, וכשמם...
השפא חמה מעליא...
דנה אין כמי הלישה, וכשמם...
השפא חמה מעליא...

רבי אליעזר דמילה פרק תשעה עשר שבת

קלד.

הספניא. פניו מתקבט. ואי אומר...
מקום: כמיא פולחן. מרק דרדין...
ר"מ: ומתקין סוף...
דמיחי כבורר שמלך הקובין...
ואין ממסקין אותו בנהלל...
סרגילין לככות לחוכו את...
אין כסוקות: וסופין בילא...
חרדל. ומסנת כחוכו לייפוח...
לא מתיחי כבורר. שכלה...
המסנת ואין ממשייר שם...
בנהלל על פני. חסור דשיך...
כיוו לפי עשועה פסח. נהלת...
מחכת לא שייך בה כיכו...
פסח: ומ"ש מבישרא גומרי...
ב"ש ודע"ג דמככה: לא...
ללות מחמולל דיומא...
אבל חרדל אפסר מחמולל...
בניה: מאי שנא מלישה...
ציוס טוב והאי נמי ללישה...
אפסר. דפת חמה מעליא...
אפסר מחמולל: אימא אף...
כס יומא מעליא. וכ"ש...
לפניה לטעריה לעילוי...
תהא סמוכה לכשרו מפי...
חמך הגנג על הוה ויחלל...
גרהא מניה במכה וכשנא...
החלוק מעל המילה...
את ראש הגיד ומשוי ליה...
אימיה דאבי. אומנתי: עבדא...
למיעוקת הנאים ליה...
עופה של בגד לפניה...
ותופרלו ממוכו בתוך...
למטה עד חתי החלוק...
האימיה ובין המילה: לייסי...
מעט שמך של בגד...
לפי שהאימיה מהדקה...
ישמע החלוק מן הגיד: וליפסי...
לשפיה לשהי. לתחמת...
יתן השפה ורלש השני...
העליון החלוק יקפל...
מפני הגרדין שלא ידבק...
ידע ביה מפקסיה. שאין...
נקב בית הכניע שסם...
גבישוי מישח. שהשמן...
הכשי: ולוקמיה להדי יומא...
השמש: והיכא דוג. שגלול...
בדיוע סתכל כנגדו: כשרה...
השעורה שהוא חרדל: דורף...
אינפלגיה מל: גע"ז: שאל

הספניא מאי תקנתיה לימשי טובא...
דמילקא: לא שחק מערב...
דברים שאין עושין למילה...
ב"ש י"שוחקין לה כמון...
א"ל אביי לרב יוסף מאי...
לקדרה יין ושמן חיי נמי...
בשבת אמר ר"ש בן אלעזר...
אלעזר פעם אחת חש רבי...
אמרנו לו דברך יבטלו...
כך מ"מימי לא מלאני לבי...
אבל לכולי עלמא שרי...
ולא לילך היינו דקתני...
את החרדל במסנת שלו...
שנא מהא ד'רחנן נוהנים...
כבורר הכא מיהוי כבורר...
בנהלת לא קשיא: כמון...
יוסף מ"ש מבישרא גומרי...
לרב יוסף מהו לגבן א"ל...
אפסר והא אמרי נהרדעי...
בניה בת יומא מעליא...
אם היא חלוק דינוקא...
מיניה ואתי לידו כרות...
אביי היא ינוקא דלית...
לשיפתא לתתאי ועיפוי...
דלא ידוע מבקתיה לשיפיה...
ליקרעיה בשערות שתי...
אביי אמרה לי אם היא...
כסא גומרי ולינקטיה ליה...
אמרה לי אם היא ינוקא...
ומעוי ואמר אביי אמרה...
ולישקריה עילוייה קמוטנא...
אביי אמרה לי אם היא...
ליה עד דאיכלע ביה דמא...
עד דנפל ביה דמיה ולימהלוה...
הים ובאת אשה לפני...
לפני ראיתו שהוא אדום...
המתני על עד שנבלע בו...
הבבלי על שמו שוב פעם...
אחת לפני שמלה בנה...
ירוק הצצתי בו ולא ראתי...
בו דמו והמתניה לו ומהלך...
מתני

הכא מיהוי כבורר. מיהו כורר...
הו שגם הפסולת ראו...
ולא דמי למשמרת דריש...
קלד: דלויכא למ"ד חיצן...
מי

לקו רש"י
א"ר י"א אביי דא"ר...
צורה. שם הפנים...
מיידי"ן [מיידי"ן]. חוטים...
הלוויין כבד.
א"ר י"א אביי דא"ר...
א"ר י"א אביי דא"ר...
א"ר י"א אביי דא"ר...
א"ר י"א אביי דא"ר...

רב נסים גאון

אז הוא כן עושין. וכן...
שאריו ששע המכות בן...
זכר אשר לא ימול את...
עליו ונכרתה וכו', ועד...
דבר זה מחמת אכזב...
דוליס לא בעיני. ומא...
בתוכו כו' כשר עליו...
המילה דוחה את גשה...
דבר העיקר שקיבצתו...
עשה דוחה לא תעשה...
המילה ברהא יחלה...
דוחה את גשה ויהיה...
שבתה ויחיה לו חרדל...
הצדעה. ודורבניו שיכא...
דבר זה להיכיר שרונה...
שהיה עלה עליו כשר...
בכוסים כו' זה שחכום...
לשבור סאד ולעשות את...
קופף על האור, והיה...
השעה יתעשה ויהיה...
דוחה אתן שאן גשה...
פניו כמרי לו והרעיונו...
לא תעשה כלבר והמילה...
אחתי. וזהו שאמרנו...
דכא כיה בשר. וחסור...
שהוה בן מ' ימים...
וביום השמיני ימול...
ערלתו. ידענו לו...
גשאר לני לשאל על...
הוא שבו עליו ח' ימים...
נימול בפני מאנד...
כיון שהיה חולה...
פסק. התהיה המילה...
בכא שיש ברהא...
לא. ולפיק אורו...
ובא החשיב מים...
דאחאי מבניו. ומסא...
מילה בזמנה [א] צריב...
כו'. ופי' על דעת...
שהמילה מותרת...
בכוסים שיש ברהא...
נגוד וקטן כמו...
פסוק [כ] בן א' מתי...
היו השור שבין...
הבית הרבי ככאן...
לפי שהנהגול עוש...
החור בו ההכות...
הבהרת אבל הבהרת...
חייב כרת אין רבד...
בו ובמין לא ולמד...
מן הקטן כו' ויהא...
בזמנה כיוס מ' יהא...
השבת ולפיק את...
חתיכה הבהרת...
שאן מילתו כמנהל...
שלא יחללו למוד...
מאתון מתן חייב...
וקיימו דבר עיקר...

הכא מיהוי כבורר. מיהו כורר...
הו שגם הפסולת ראו...
ולא דמי למשמרת דריש...
קלד: דלויכא למ"ד חיצן...
מי

הכא מיהוי כבורר. מיהו כורר...
הו שגם הפסולת ראו...
ולא דמי למשמרת דריש...
קלד: דלויכא למ"ד חיצן...
מי

הכא מיהוי כבורר. מיהו כורר...
הו שגם הפסולת ראו...
ולא דמי למשמרת דריש...
קלד: דלויכא למ"ד חיצן...
מי

הכא מיהוי כבורר. מיהו כורר...
הו שגם הפסולת ראו...
ולא דמי למשמרת דריש...
קלד: דלויכא למ"ד חיצן...
מי

הכא מיהוי כבורר. מיהו כורר...
הו שגם הפסולת ראו...
ולא דמי למשמרת דריש...
קלד: דלויכא למ"ד חיצן...
מי

הכא מיהוי כבורר. מיהו כורר...
הו שגם הפסולת ראו...
ולא דמי למשמרת דריש...
קלד: דלויכא למ"ד חיצן...
מי

רב נסים גאון

אז הוא כן עושין. וכן...
שאריו ששע המכות בן...
זכר אשר לא ימול את...
עליו ונכרתה וכו', ועד...
דבר זה מחמת אכזב...
דוליס לא בעיני. ומא...
בתוכו כו' כשר עליו...
המילה דוחה את גשה...
דבר העיקר שקיבצתו...
עשה דוחה לא תעשה...
המילה ברהא יחלה...
דוחה אתן שאן גשה...
פניו כמרי לו והרעיונו...
לא תעשה כלבר והמילה...
אחתי. וזהו שאמרנו...
דכא כיה בשר. וחסור...
שהוה בן מ' ימים...
וביום השמיני ימול...
ערלתו. ידענו לו...
גשאר לני לשאל על...
הוא שבו עליו ח' ימים...
נימול בפני מאנד...
כיון שהיה חולה...
פסק. התהיה המילה...
בכא שיש ברהא...
לא. ולפיק אורו...
ובא החשיב מים...
דאחאי מבניו. ומסא...
מילה בזמנה [א] צריב...
כו'. ופי' על דעת...
שהמילה מותרת...
בכוסים שיש ברהא...
נגוד וקטן כמו...
פסוק [כ] בן א' מתי...
היו השור שבין...
הבית הרבי ככאן...
לפי שהנהגול עוש...
החור בו ההכות...
הבהרת אבל הבהרת...
חייב כרת אין רבד...
בו ובמין לא ולמד...
מן הקטן כו' ויהא...
בזמנה כיוס מ' יהא...
השבת ולפיק את...
חתיכה הבהרת...
שאן מילתו כמנהל...
שלא יחללו למוד...
מאתון מתן חייב...
וקיימו דבר עיקר...

הכא מיהוי כבורר. מיהו כורר...
הו שגם הפסולת ראו...
ולא דמי למשמרת דריש...
קלד: דלויכא למ"ד חיצן...
מי

הכא מיהוי כבורר. מיהו כורר...
הו שגם הפסולת ראו...
ולא דמי למשמרת דריש...
קלד: דלויכא למ"ד חיצן...
מי

הכא מיהוי כבורר. מיהו כורר...
הו שגם הפסולת ראו...
ולא דמי למשמרת דריש...
קלד: דלויכא למ"ד חיצן...
מי